

LACKFI JÁNOS

A stadionnál

1.

A stadionnak betonkövén ültem,
s láttam, hogy felhőz a szotyolahéj.
Alig hallottam, hogy a bírónak hűtlen
anyját gyalázza a nézőkaréj.
Mint tudatom, ha túl sokat iszom,
bősz, lázas örvény volt a stadion.
Mint zsíros ösztön, hogyha lángra lobban,
nem fogja vissza semmiféle gát,
úgy torlódott, gyűlt, zsongott egyre jobban
a tömeg, és köpdöste sósavát.
S mint derék anya hülye gyerekét,
az ellentábort vérbe szidta még.
És elkezdett az idő cseperészni,
síp harsant, és a futball csordogált.
Én meg mint aki szkafanderbél nézi
a marslakót, bámultam a csatát:
lábszag, izzadság, reklámok, zselé,
legjobb úton voltunk az izgalmak fele.
A mérkőzés folyt, mennyi önös érdek,
politikusi győzni akarás,
kisemberi düh, piszkos nyereségnek
vágya munkál titkon s még annyi más...
Tárgul az idő, kilencven perc telik
zuhanásig, mennybemenetelig.

2.

Én úgy vagyok, hogy már anyám méhében
 mecs ütemére lengettem két karom,
 Dedapáim gólöröme a vérem
 felkorbácsolja s velük káromkodom,
 ha mellé megy a ziccer, s mit nem látnak,
 én nézem az ő szemükkel tovább,
 fújtak, fűjjoltak, szelíden anyáztak,
 s belém sajdul pár ősi bunda-vád.
 Angol hat-hármat, német kettő-hármat
 sikoltva éreznek idegeim.
 Látom, amit ők csak fülükkel láttak,
 s vetítettek képzelet vásznain.

3.

Cigány, arab, néger? A stadionban,
 nem számít, csak vad ultra dob banánt.
 A perdítés, a pöccintés, a bomba
 szédülete egyként mámorba ránt.
 Ha a focista mezt fog vagy lerántja
 egyik másikat, ha mind gólöröm
 hevében fetreng eleven gúlában,
 a csók, ölelés nagy, örök körön
 az első szerelmig vinne vissza
 s az anya-gyengédségig, s meg azon
 túl, az ősrobbanásnak tiszta
 szeretkezéséig ringat vakon.

A világ stadion, és mind a harc itt
 a történelmet visszatükrözi,
 népek diadalkiáltása hangzik,
 ez még jégkorszak előtti mozi:
 a túlélésért vagy továbbjutásért
 egymás torkát harapja el dinó,
 ember, madár, farkas, s ki átért
 a túlpartra, felnyerít, mint a ló.

... Csak szurkoló vagyok. Kakaskodáson,
 gyilkos becsúszáson felszisszenek.
 Áttetsző játék, ez az ideálom,
 s megrészegít egy szép labdamenet.
 Háborúzás helyett a gladiátor
 arénában ma labdát szelídít,
 s ritkábban ver asszonyt, pulyát a bátor,
 ha sötét dühét kitombolta itt.